

Det glæder mig, at Venstre nu har indtaget en anden Holdning, end de en Tid syntes var den eneste rigtige. Jeg kan huske fra forrige Vinter, at Stats- og Finansministeren da blev fremstillet som en hel Helt, fordi han undlod at svare. Det blev Gang paa Gang fremhævet i Bladet „København“ som den eneste rigtige heltmæssige Optraeden, at Statsministeren ingeting sagde. Nu har man heldigvis opgivet denne lidt ejendommelige Helterolle, og nu taler man, og man taler slet ikke saa lidt endda. Man faar ikke blot Besked om de Spørgsmaal, der med Hensyn til Forholdet til Landmandsbanken og andet er af Interesse, man faar saagar at vide, med hvem Ministrene spiser til Middag, og med hvem de ikke spiser til Middag. Statsministeren har jo en Evne til at optræde med dyster Alvor, og under denne Form var det, at Ministeren optraadte for nogle Dage siden, da Besvarelsen af forskellige Spørgsmaal skulde finde Sted. Jeg maa sige, at desværre gik Ministeren udenom adskillige af de Spørgsmaal, der var stillet, og nøjedes med den bekymrede Mine og den sorte Alvor, og jeg maa derfor paa ny gøre et Par Bemærkninger til noget af det, som Ministeren altsaa undlod at besvare.

Ministeren gjorde en Række ligeegyldige Bemærkninger om Budgettet. Det sikre er, trods alt, hvad der siges derom, at Ministeren har forelagt en Tillægsbevillingslov og foregivet, at han har Balance i Sigte, samtidig med at han nu foregiver et Underskud paa 26 Mill. Kr. Men dette er urigtigt, fordi Optagelsen af et Laan paa 10 Mill. Kr. ikke kan opføres som Indtægt, og fordi Renterne af Dollarslaanene er opført med 9 Mill. Kr. mindre, end man med Sikkerhed ved, at de vil blive. Altsaa, det Underskud, som i dette Øjeblik kan konstateres paa Grundlag af de foreliggende Tal, er ikke 26 Mill. Kr., som Ministeren har opgivet, men reelt 45 Mill. Kr. Hvad der skal ske i Fremtiden, skal jeg ganske lade ligge. Hvorledes det vil arte sig om en Maaned, hvorledes Tallene da vil forandre Billedet; kan i hvert Fald jeg ikke udtale mig om, og jeg antager for øvrigt heller ikke, at Ministeren kan det.

I Anledning af en Bemærkning, jeg havde gjort om Overskuddet af Statsvirksomhederne — under hvilken Omtale jeg fremhævede, at der jo ikke kan tales om Overskud, naar der hverken henlægges Penge til Forrentning og Amortisation eller til Nyanlæg o. s. v. — gjorde den højtærede Minister nogle kritiske Bemærkninger om Gaspriser o. lign. i København og om

Nyerhvervelser, som han sagde blev opført for Statens Vedkommende paa § 26. Men hverken Gaspriserne eller § 26 rører jo ved den Kendsgerning, at Statsvirksomhederne drives uden Forrentning og uden Henlæggelser fra Driften, og at derfor det Overskud, man nu og da præsenterer, er en absolut misvisende Betegnelse. At Statsministeren kritiserer København og andre Kommuner, som øver en forsvarlig Drift af deres offentlige Anlæg, er ikke uden Interesse. Jeg synes, det maa siges at være højst letsindigt, at en Statsminister kritiserer Kommuner, der driver en forsvarlig Administration, men jeg forstaaer paa den anden Side det politiske Formaal dermed. Det var mere Venstremanden end Statsministeren, der talte i det Øjeblik, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved; det er jo mindre væsentligt. Jeg skal blot tilføje, at med Hensyn til Priserne paa Gas og Elektricitet i København vil jeg anbefale Ministeren et Studium af Frederiksbergs og andre Kommuners Priser. Naar det Studium er tilendebragt, kan Statsministeren komme igen, hvis han har Lyst til det.

Angaaende et af de Spørgsmaal, der var berørt, sagde Statsministeren, at han ikke erindrede, at der i Juli 1922 blev talt om Landmandsbankens Gæld til Nationalbanken — altsaa paa det Tidspunkt, da Bankinspektørens Opgørelse forelaa og blev kasseret af Nationalbanken og Statsministeren. Naar Ministeren siger, at han ikke erindrer, der blev talt om dette Gældsforhold, maa jeg jo antage, at det er rigtigt; men det er uægtelig besynderligt, naar man sidder og forhandler om en Rekonstruktion af Landmandsbanken ved Hjælp af et stort Laanetilskud fra Nationalbanken, at denne samme Nationalbank, som paa Ministeriets Tilskyndelse skal yde dette Laan, da ikke mæler et Ord om, at den har 150—200 Mill. Kr. til gode hos Landmandsbanken. Det er ganske ejendommeligt, at man den Dag, da denne berygtede Erklæring af 9. Juli bliver udstedt, intet nævner om dette Laaneforhold mellem de to Banker, om dette overmaade alvorlige Forhold, at Nationalbanken havde laant Landmandsbanken saa store Summer som dem, jeg nævner. Naar Statsministeren siger, at han intet ved om, at det blev nævnt, maa det, som sagt, være rigtigt, men den Bankinspektør, der havde foretaget Opgørelsen, maatte jo dog formodentlig vide, hvorledes det stod til, og har Ministeren endelig ikke faaet noget at vide, forekommer det mig uægtelig, at